

РЕШЕНИЕ

№ 1543

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11235** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], представлявано от изпълнителни директори С. П. и К. К., чрез процесуален представител адв. М. Г. срещу Решение № 2428/23.05.2023 г., постановено по НАХД № 16657/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 147 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-943/13.12.2017 г. издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, пред. 2, вр. ал. 1, т. 2 КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

С жалбата се иска отмяна на първоинстанционното решение, като се поддържа становище за неправилност, поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила.

Ответникът – заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез юрк. С. дава становище за неоснователност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно определение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Софийски районен съд е сезиран с жалба, подадена от ЗД „Бул Инс“ АД, срещу Наказателно постановление № Р-10-294/09.12.2022 г., издадено от заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., за нарушение на чл. 496, ал. 2 КЗ.

С Решение № 2428/23.05.2023 г. съдът е потвърдил Наказателно постановление № Р-10-943/13.12.2017 г. издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, пред. 2, вр. ал. 1, т. 2 КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

Срещу решението е подадена касационна жалба с вх. № 173154/19.06.2023 г.

С Решение № 3066/27.06.2023 г. съставът на СРС е допуснал поправка на допуснатата очевидна фактическа грешка в решение № 2428 от 23.05.2023 година по НАХД № 16657/ 2022 година по описа на СРС, НО, 147-и състав, като в диспозитива на решението вместо „Наказателно постановление № Р-10-943/13.12.2017г. издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „застрахователен надзор“, с което на жалбоподателя на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал.2, редл.2 вр.ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди / лева за извършено административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ да се чете „Наказателно постановление № Р10-294/09.12.2022г. издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „застрахователен надзор“, с което на жалбоподателя на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал.2, предл.2 вр.ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди / лева за извършено административно нарушение по чл. 496, ал. 2 от КЗ“.

С оглед така развилото се съдебно производство и постановените от първоинстанционния съд актове, касационната инстанция намира, че решението, предмет на касационна проверка е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила.

Съставът на решаващият съд е постановил съдебен акт по отношение на друго, различно от процесното НП, като е потвърдил Наказателно постановление № Р-10-943/13.12.2017 г. От друга страна в мотивите си е обсъдил правилното наказателно постановление. Това противоречие между мотиви и диспозитив съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото съдебното

решение представлява единство между мотиви и диспозитив. Липсва съответствие между предмета на обжалване, и този, по който се е произнесъл съда в мотивите и диспозитива на решението.

Действително, след подаване на касационната жалба съдът е установил допуснатото нарушение и е постановил решение за поправка на очевидна фактическа грешка. Това обаче е недопустимо.

В производството по ЗАНН, както и в правилата на НПК, приложими в административно наказателния процес съгласно чл. 84 ЗАНН, института на явна фактическа грешка и тълкуване на невлязло в сила решение (по арг. от чл. 414, ал.1, т.1 във вр. с чл. 412, ал.1 от НПК) е неприложим и допуснатото от съда процесуално нарушение може да бъде отстранено само чрез отмяната на решението му и постановяване на ново по съществуващото на спора. Касае се за съществено процесуално нарушение от категорията на неотстранимите, тъй като по същество липсва произнасяне на първоинстанционния съд по това, с което е сезиран, и се възпрепятства възможността за касационен контрол по отношение на обжалваното НП. В този смисъл е и утвърдената практика на АССГ, обективирана в Решение № 2458/08.04.2015 г. по КНАХД № 2031/2015 г. на XIV к.с.; Решение № 1553/10.03.2017 г., по КНАХД № 10588/2016 г. на X.; Решение № 5817/17.10.2017г., по КНАХД № 6549/2017г, на I к.с.; Решение № 6151/31.10.2017 г. по КНАХД № 8749/2017 г. на I к.с.; Решение № 6808/13.11.2019 г., по КНАХД № 21/2019 г. на I к.с.; Решение № 4364/01.07.2021 г. по КНАХД № 1997/2021 г. на XI к.с.; Решение № 4461/05.07.2021 г., по КНАХД № 4061/2021 г. на IV к.с.; Решение № 6033/25.10.2021 г. по КНАХД № 6477/2021 г. на IV к.с.; Решение № 6036/25.10.2021 г. по КНАХД № 6453/2021 г. на IV к.с.; Решение № 334/20.01.2022 г. по КНАХД № 10152/21 г. на X. к.с.; Решение № 2694/20.04.2022 г., по КНАХД № 943/2022 г. на X к.с.; Решение № 7954/22.12.2022 г. по КНАХД № 8654/2022 г. на IV к.с.; Решение № 545/01.02.2023 г. по КНАХД № 10450/2022 г. на X. к.с.; Решение № 3903/13.06.2023 г. по КНАХД № 3928/2023 г. на X. к.с. и други.

Към настоящия момент единственият процесуален способ за възстановяване законосъобразността на съдебния акт остава обезсилване на решението като недопустим по реда на инстанционния контрол. Делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, който следва да се произнесе по жалбата на „Бул Инс“ ЕАД срещу Наказателно постановление № Р-10-294/09.12.2022 г., издадено от заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“.

При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в разпоредбата на чл.226, ал.3 АПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН,
Административен съд - София-град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 2428/23.05.2023 г., поправено с Решение № 3066/27.06.2023 г. за поправка на очевидна фактическа грешка, постановени по НАХД № 16657/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 147 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.